

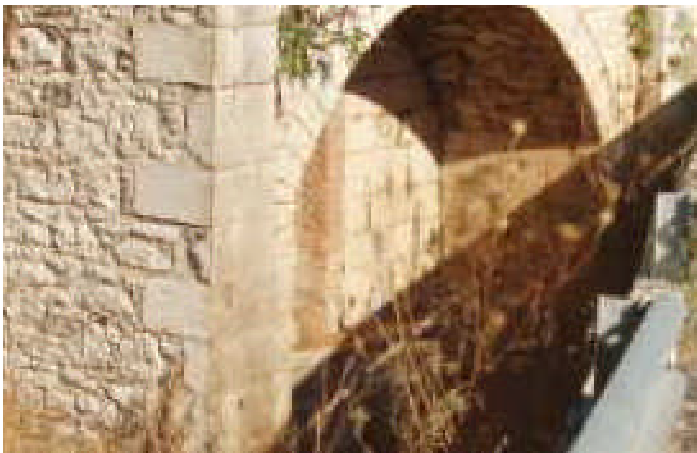
Τα κελιά του Μαργελίου

Στη θέση Καραμίτσα που βρίσκεται περίπου δυο χιλιόμετρα ανατολικά του χωριού Μαργέλι βρίσκονται απομεινάρια Ιερής Μονής. Πρόκειται για ένα ημιερειπωμένο στενόμακρο κτίριο

διαστάσεων 5,5 μέτρων πλάτους και 26 μέτρων μήκους. Οι κάτοικοι της περιοχής το ονομάζουν «Κελιά». Με απλά λόγια πρόκειται για τα ερείπια ενός μοναστηριού που άκμασε στην περιοχή μας. Πιθανολογείται ότι χτίστηκε το 18ο αιώνα και καταστράφηκε το 1770 όταν έγινε και το ολοκαύτωμα του σπηλαιού του Κουφιέρου που βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα μακρύτερα.

Η βρύση που μας πληγώνει

Κάθε φορά που διασχίζουμε τον οδικό άξονα Χατζή-Βλαχόπουλο και περνάμε από το Καμάρι, την πηγή που για αιώνες έδινε ζωή στους Χατζαίους και όχι μόνο, μας πιάνει ψυχοπλάκωση. Εκεί η αδιαφορία των αρχών της περιοχής μας δεν είχε προηγουμένο. Αδιαφορία στην ιστορική μνήμη και στην αισθητική. Άφησαν το δρόμο να βυθιστεί στην κυριολεξία αυτή την ιστορική βρύση. Έτσι, απλά στα χωριά μας, δυστυχώς, σβήνουμε την ιστορία μας. Ντροπή μας!!!

Στοιχεία εφημερίδας ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου

Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014

Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινοπούλου.
Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα. Τ.Κ. 241100,
τηλ.6976670736

Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης: Τάσος Αποστολόπουλος.
Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20,
Τρίπολη, τηλ. 6977278756

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Παιδιά τρίτης γενιάς μεταναστών

Στη φωτογραφία βλέπουμε τα εγγόνια του Γρηγόρη Γιαννακόπουλου από το Κοντογόι που έφυγε μετανάστης στην Αυστραλία όπου και σήμερα διαμένει μόνιμα. Είναι τα παιδιά του γιου του Κώστα Γιαννακόπουλου: Ευάγγελος, Γρηγόρης, Θωμάς και Ευθυμία. Είναι παιδιά τρίτης γενιάς μεταναστών. Η εφημερίδα μας χαίρεται να δημοσιεύει τέτοιες φωτογραφίες. Είναι ο ομφάλιος λώρος που ενώνει αυτά τα παιδιά με τον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι παππούδες τους.

Φουσιάνης Χρήστος Ο Χατζαίος Βουλευτής

Ο Χρήστος Φουσιάνης γεννήθηκε στην πρωτεύουσα του δήμου Βουφράδας το Χατζή, το έτος 1902. Αφού τελείωσε εκεί τις βασικές του σπουδές πέρασε στο Μαθηματικό Τμήμα του πανεπιστημίου των Αθηνών και το 1925 έλαβε με άριστα το πτυχίο του. Το ίδιο έτος διορίστηκε καθηγητής στη μέση εκπαίδευση. Όμως ανήσυχο πνεύμα καθώς ήταν ο Χρήστος Φουσιάνης ο διορισμός του δεν τον ικανοποίησε. Συνεχίζει τις σπουδές του και το 1933 αναγορεύεται επίκουρος καθηγητής του πανεπιστημίου Αθηνών ξεκινώντας μια λαμπρή πανεπιστημιακή καριέρα. Το 1946 τον συναντάμε καθηγητή της έκτακτης αυτοτελούς έδρας των μαθηματικών και στη συνέχεια (1954) τακτικό καθηγητή της Α' έδρας της μαθηματικής επιστήμης θέση που κρατά μέχρι την αποχώρησή του το 1968. Ο Χρήστος Φουσιάνης μεταπολεμικά αποφάσισε να ασχοληθεί με την πολιτική. Το 1946 εκλέγεται βουλευτής Μεσσηνίας στην Πρώτη Μεταπολεμική Βουλή (1946-1950). Γρήγορα όμως διαπιστώνει ότι η πολιτική δεν τον εκφράζει γι' αυτό και το 1951 επιστρέφει στο πανεπιστήμιο. Πλούσιο είναι το συγγραφικό του έργο. Έγραψε τον «Α' τομ. Ανωτέρας Άλγεβρας» (Γραμμική Άλγεβρα, Θεωρία Πολυωνύμων και Συμμετρικών Συναρτήσεων) και το «Β' τομ. Ανωτέρας Άλγεβρας» (Θεωρία Ομάδων και Θεωρία Εξισώσεων). Πέθανε το 1989 και ετάφη στο κοιμητήριο στο Χατζή αφού αυτό επέλεξε κατά διαθήκη ως τελευταία του κατοικία. Να αναφέρουμε ακόμα ότι αγαπούσε υπερβολικά τη Βουφράδα και με το δίκιο του αφού εκεί γεννήθηκε, εκεί μεγάλωσε, εκεί δίδαξε στο ελληνικό σχολείο, εκεί έγραψε την πρώτη του διδακτορική διατριβή και τη δεύτερη του γερμανικού Πανεπιστημίου και εκεί ξεκίνησε την προεκλογική του εκστρατεία όταν αποφάσισε να γίνει βουλευτής

Γυφτόβρυση

Βγαίνοντας από τη Χώρα και πηγαίνοντας για την Πύλα, στην αριστερή πλευρά, συναντάς μια πανέμορφη πετρόκτιστη βρύση που οι κάτοικοι την ονομάζουν Γυφτόβρυση. Το παλαιότερο τμήμα της είναι το ακραίο δεξιό, όπως μαρτυρεί η επιγραφή με τη χρονολογία κατασκευής της, κάτω από τοξωτό στοιχείο: 1899. ΕΠΙΔΗΜΑΡ ΑΡΙΣ ΚΟΚΕΒΗ (επί Δημαρχίας Αριστομένου Κοκκέβη). Το μεσαίο τμήμα της με τριγωνική (αετωματική) διαμόρφωση, καθώς και το ακραίο αριστερό, φαίνονται μεταγενέστερες προσθήκες (Πηγή: Επίσημη ιστοσελίδα δήμου Νέστορα).

Ο Νικολιτσόπουλος από το Κοντογόι

«Και από τα παιδιά του 20 (αυτά που πήραν μέρος στην εκστρατεία της Μικράς Ασίας, ο Νικολιτσόπουλος ψηλός, μελαχρινός, λεβέντης, είχε φτερά στα πόδια. Χόρευε τα τσιφτετέλια την παραμονή του πανηγυριού μαζί με την μοναχακόρη του την «Κούλα» και τους χειροκροτούσε και χαιρότανε ούλο το χωριό. Χειροκροτούσαν και φώναζαν. «Γειά σου Νικολιτσόπουλε, χρόνια πολλά να ζήσεις και του χρόνου. Γειά σου μπεκίρ Αγά» (ήταν το παρωνύμιό του). Ήταν δε άφθαστος στην εξαγωγή δοντιών που πονούσαν. Η δοντάγρα του ήταν ο φόβος και ο τρόμος για τους μικρούς γιατί όταν τολμούσε κάποιος να παραπονεί ότι πονάει δόντι, άκουγες τη μάνα. «Έλα, μην κάνεις έτσι, θα σε πάου για τη δοντάγρα του Νικολιτσόπουλου». (από το βιβλίο Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου του Πάνου Κοσμούπουλου).

Λαμπρόπουλος Βασίλειος Ο Ζαΐμογλαίος Γιατρός

Ο Βασίλειος Λαμπρόπουλος γεννήθηκε στο χωριό Δροσιά το έτος 1935. Με μεγάλες δυσκολίες κατάφερε να σπουδάσει Ιατρική. Ακολούθησε τα βήματα του μεγάλου σε κοινωνική προσφορά γιατρού Γεώργιου Αντωνόπουλου ή «Κούπα». Έτσι η μεγάλη του αγάπη για τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε παράλληλα με την αγάπη για τους απλούς ανθρώπους του μόχθου τον οδήγησαν να θυσιάσει λαμπρή καριέρα και να αφοσιωθεί στην ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου πολλών χωριών της Βουφράδας. Παρέμεινε σε όλη του τη ζωή αγροτικός ιατρός περιοχής Πελεκανάδας μόνο και μόνο από αγάπη στον άνθρωπο του τόπου του που με δυσκολία τα φερνε βόλτα στη ζωή. Η προσφορά του και στο χωριό μας ήταν μεγάλη αφού πολλούς συμπατριώτες μας κράτησε στη ζωή ανακουφίζοντας τους από τους πόνους αν και το Βλάση δεν άνηκε ιατρικά στην Πελεκανάδα αλλά στο Χατζή ή στο Βλαχόπουλο. Ο γιατρός Βασίλειος Λαμπρόπουλος πέθανε ξαφνικά σε ηλικία μόλις 55 χρονών, στις 9-9-1990.

Μοσχοβίτης Γιωργάκης Ένας δήμαρχος από τη Δροσιά

Ο Γιώργος Μοσχοβίτης γεννήθηκε στο Ζαΐμογλι (Δροσιά) και η προσφορά του στην επανάσταση του 1821 ήταν μεγάλη αφού έλαβε μέρος σε πάρα πολλές μάχες τόσο κατά των Τούρκων όσο και κατά των Αράβων. Την προσφορά του αυτή την αναγνώρισαν οι συγχωριανοί του γι' αυτό και όταν συστάθηκε ο δήμος Βιάντος το 1836, τοποθετείται πρώτος Δήμαρχος. Ο δήμος Βιάντος την εποχή αυτή περιελάμβανε τα χωριά: Ζαΐμογλι που ήταν και η έδρα του δήμου, Μίσκα, Κουρτάκι, Πελεκανάδα, Καρακασίλη, Δάρα και στους συνοικισμούς Μύλο του Αλμπανέων, Μύλο του Ίσαρη και Ξενοδοχείο του Σαγιά και όπως ήταν φυσικό αντιμετώπιζε τεράστια προβλήματα που έπρεπε να λύσει ο αγωνιστής Γιωργάκης Μοσχοβίτης τοποθετήθηκε δήμαρχος με το ΦΕΚ80/28-12-1836, σελ.21. Με το ίδιο ΦΕΚ διορίστηκε εισπράκτορας και ο Ν. Πιλαφός. Εκείνο όμως που έκανε γνωστό το Γιωργάκη Μοσχοβίτη ήταν ο σπουδαίος ρόλος που έπαιξε στην αντιβαυαρική στάση του 1838. Όταν τα χωριά της Βουφράδας βρίσκονταν σε «εμπόλεμη κατάσταση» προετοιμαζόμενα για την επίθεση του Μαξ Φέδερ ο Γιωργάκης Μοσχοβίτης άνθρωπος «επαναστάτης» με «αντιβαυαρική» τάση μπαίνει αμέσως στα γεγονότα συμπαρυστακόμενος στο δήμο Βουφράσου. Στις συγκρούσεις αυτές συνελήφθησαν είκοσι έξι παράγοντες αγωνιστές του 1821 με πρώτο και καλύτερο το Γιωργάκη Μοσχοβίτη μαζί με τους δημαρχιακούς πάρεδρους του δήμου του. Από δω και πέρα αρχίζουν τα βάσανα και οι ταλαιπωρίες του Γιωργάκη Μοσχοβίτη αφού η μια δίκη διαδέχεται την άλλη για τρία ολόκληρα χρόνια. Δυστυχώς όμως για μας οι αποφάσεις των δικαστηρίων είναι μέχρι σήμερα άγνωστες